

Studio Ypsilon 23

STUDIO
59
YPSILON

STUDIO
60
YPSILON

ÚVODNÍK

O PŘIPRAVOVANÉ PUBLIKACI

DIVADELNÍ PLÁKÁTY JANA SCHMIDA
Pro Studio Ypsilon, jež v roce 1963 založil, navrhuje Jan Schmid plakáty v kontinuitě bezmála šedesát let. S výjimkou první autorské inscenace *Encyklopedické heslo XX. století* (kde ovšem také nechyběla výtvarná upoutávka, byť zatím „jen“ jako specifický upravený program) vytvořil plakáty ke všem ypsilonovským inscenacím, nejen k vlastním režimům. Jeho nezáměnitelný rukopis, úzce provázaný s ypsilonovskou poetikou, se tak stal neodmyslitelnou součástí vizuální image dnes již legendárního divadla, které si v nadcházejících dvou sezónách 2023/24 a 2024/25 bude průběžně připomínat jubilejních šedesát let od svého vzniku a následného uvedení první premiéry. Prostřednictvím výstav byly Schmidovy plakáty prezentovány již mnohokrát v různých foyerech divadel, např. v Naivním divadle Liberec (naposledy letos na jaře), v divadlech v České Lípě, Tábore, permanentně ve Studiu Ypsilon. Už z prvních výstav však připomeňme např. společnou výstavu s Jaroslavem Malinou ve Galerii na Karlově náměstí v Praze (1967) anebo v témže roce již samostatnou, téměř divadelně řešenou výstavu v galerii v Semilech. Vývojová linie Schmidových plakátů byla dále zmapována řadou větších výstav, např. v Oblastní galerii Liberec (1980, 1994), v muzeu ve Františkových Lázních (1981) a Frýdku Místku (1994), velká výstava doplněná o další Schmidovy výtvarnou tvorbu se konala rovněž v Prácheňském muzeu v Písku (2013), již předcházela dosud největší Schmidova retrospektiva v Muzeu Kampa – Nadace Jana a Medy Mládkových (2011), kde bylo představeno více než sto jeho plakátů. Velkým počtem bylo v době koronavirové pandemie mimořádně uspořádání tří výstav: v Galerii Vnohradská 12 v budově Českého rozhlasu v Praze (2020), v Galerii Skleňák v Praze Bubenčí (2021) a v Orlické galerii na zámku v Rychnově nad Kněžnou (2021). Několikery menší výstavy byly uskutečněny také v návaznosti na účinkování Studia Ypsilon v zahraničí. Již delší dobu připravovaná kniha představí celou dosavadní Schmidovu plakátovou tvorbu, která v kontextu českého plakátu představuje svézácný unikum. Kromě plakátů pro Ypsilonku v ní budou vzácně zastoupeny také Schmidovy rané dětské plakáty, spjaté stejně jako masky, loutky a návrhy scén ještě se Severočeským loutkovým divadlem v Liberci, zahrnutý však budou také výjimky, jako např. plakáty pro plezerskou a libereckou ZOO, či pozdější plakát k opeře *Lazebník sevillský*, kterou Schmid v roce 1998 režíroval v Národním divadle v Praze, a mnohé jiné. Publikaci budou provázet texty několika autorů, např. Josefa Kroutvora, Evy Kulové, Jana Dvořáka či Petra Wittlicha, který o Schmidových plakátech píše: „Plakáty jsou projevem Schmidova *Gesamtkunstwerk* – jsou nezbytnou součástí jeho působení v divadle Ypsilon a jsou dobře použitelné i jako tvář divadelního lištěného programu. Jejich technické a výtvarné parametry plně slouží hlavním idejím tohoto divadla, které jsou založeny na fascinaci improvizací v divadelní práci.“ Dlouho očekávaná kniha vyjde u příležitosti 60. výročí vzniku Studia Ypsilon na konci roku 2023. - red -

ZAMYŠLENÍ

Jana Bernarda nad jedinou Láskou
Milý Jane Bernarde, Vaším oborem není pouze film, ale také divadlo. Docela dlouhou dobu jste pracoval jako dramaturg ve Studiu Ypsilon, dokonce už v době, kdy byla Ypsilonka doma ještě v Liberci. Můžete krátce zavzpomínat, jak k tomu došlo a jak tato spolupráce dál pokračovala v souběhu například i se Zdeňkem Hořínkem, který v divadle fungoval spíše jako toretik, a v okruhu dalších, jako byl třeba Bohumil Nuska? A zkusil byste také ve zkratce zasadit Ypsilon do kontextu českého divadla nejen 60. let 20. století, ale i doby pozdější, když vezmete v úvahu, že bude celou tuto a příští sezonu oslavovat jubilejních 60 let? A napadne-li Vás něco navíc, neváhejte rovněž připsat.
Včera nad rámem se mi zdál sen o tom, že Jan Schmid vytvářel s pomocí výtvarníka a architektů pro každou svou inscenaci nový prostor, z něhož se postupně stával dům se zahradou a na okraji města tak vyrůstala celá nová zahradní čtvrť, složená z architektury jeho inscenací.
Od podzimu roku 1969 jsem studoval na FFUK v Praze obory Filmová věda a Divadelní věda. Profesor František Černý nás s sebou bral do nejzajímavějších divadel – Činoherního klubu v Ústí nad Labem, Divadla Husa na provázku v Brně, či ke Grotowskému do Wrocławu. Také trval na seminárních pracích. Kromě obsáhlejších textů o Honzlově inscenaci *Krále Ubu* a o futuristickém divadle v Praze jsem pro něj napsal i dvě drobnější práce o poetice Ypsilonky, inspirované Hořínkovou teorií trapna jako estetické kategorie. Pro seminář Miroslava Kouřila pak práci o Schmidově výtvarné práci na loutkových inscenacích Naivního divadla v Liberci.
Jsem rodem z Liberce, tak jsem do Ypsilonky občas zašel i dříve, Janu Synkovou jsem obdivoval v inscenaci Kunderovy *Ptákoviny* v Divadle F. X. Šaldy. V Ypsilonce si tehdy pohostinsky zahrála i naše spolužačka z gymnázia Dáša Bláhová. Moje první otištěná kritika byla věnována Schormově filmové adaptaci *Carmen nejen podle Bizeta*. Pro seminární práce jsem potřeboval texty her, tak jsem se obrátil na Jana Schmida. Ten mi laskavě pomohl a po mém absolutoriu si mne vzal v roce 1974 do Ypsilonky jako lektora dramaturgie. Po roce jsem šel pracovat do Československého filmového ústavu, ale s Ypsilonkou jsem zůstal až do první poloviny osmdesátých let jako dramaturg ještě i v pražském Ateliéru ve Spaléně. Požíval jsem si pracovní zvukové záznamy inscenací, v některých jsem na Schmidovo přání i hrál. Učil jsem se improvizovat a pozorně vnímat kolegy na jevišti. Zároveň jsem s Janem Kopeckým psal svou první knihu *Co je divadlo*. Ypsilonka tehdy měla několik dramaturgů, Milu Nusku, Zdeňka Hořínka, úředně pak pro celé Naivní divadlo Františka Sokola. Byla to spíše taková kolektivní dramaturgie, podíleli se na ní i někteří herci. Tím hlavním byl ale sám Schmid. Trochu jsem mu pomáhal prakticky, skutečně dramaturgicky jsem se podílel na *Třinácti vlních*. Víc jsem se pokoušel s ním diskutovat přímo při zkouškách. Dost jsme se o divadle bavili i při mých návštěvách u nich na chalupě ve Fojtce. Jednou se mnou otdamtud odešel i jeho pes a nechtěl se vrátit. Přivázal jsem ho u nás na zahradě a Honza si druhý den pro něj přišel. Telefony jsme neměli, všechno fungovalo jinak.
Hořínek s Nuskou vytvářeli jakési filosofické zázemí toho hravého divadelního myšlení a praxe, já jsem se v člancích do programů pokoušel to nějak výstižně popsat a zachytit theoreticky. Podobně jako Provázek jsme navazovali na modernu, ale z jiného úhlu pohledu. Možná už to bylo trochu postmoderní. Podobná ale byla ta atmosféra společně vůle dělat dobré a zajímavé divadlo, u Schmida vždy odvozené od hravosti a výtvarna. Hravost nebyla existenciální, jako např. v Ha-divadle, umožňovala více poloh a zapojení i osobnosti a věci zdánlivě nesourodých. Také zapojení a napojení („na drát“, jak říkal Nuska) diváků. Někdy i nasycení. Hráti si a být při tom. To platí i dnes, kdy s tímto prvky pracují v Ypsilonce také další generace tvůrců a herců. Divadlo je fluentní, ta samá řeka teče v proměňujícím se korytu.

Jan Bernard

K PREMIÉRE ČERNÉ VODY

Tiskovou besedu 15. 6. v Ypsilon Café uvedl ředitel a umělecký šéf Studia Ypsilon Jan Schmid slovy, kterými počin současných mladých tvůrců uvedl do kontextu s ypsilonovskou historií: „Budeme mít šedesátiny a po celou tu dobu Ypsilonka více než divadlem byla studiem, jež má v názvu. Něčím, co je otevřené vývoji a chce vyzkoušet všechno, co přichází skoro samo na základě toho, co přináší doba a co často v autotech ještě ani zafixované není. Tento způsob není pro Ypsilonku žádná novinka, vzpomenu bych na *Picassovu Touhu chycenou za ocas* nebo „složitého“ *Ghelderoda*. A lidé se smáli, možná ani by chtěli, byly to smíchy nad trapností prožívané doby a dnešní doba není jiná. Schopnost divadla je stále hluboká, líbí se mi, že něco takového, jako je *Černá voda*, může na našem jevišti vzniknout a mám z toho radost!“ Slova se postupně ujali také dramaturg Patrik Boušek s přáním „aby nová inscenace byla přívětivá pro diváky, kteří jsou zvyklí do Ypsilonky chodit, ale zároveň měla v sobě potenciál nabídnout jim něco trochu jiného“, režisérka inscenace Tereza Řihová, která hru označila za „vicegenerační“, schopnou oslovit „všechny, kteří jsou ochotní v určitém životním momentu, bez ohledu na věk, učinit nějakou svou retrospektivu“, a herci, kteří zavzpomínali, že hlavním kritériem obsazení byla pro množství textu možná jejich ještě stále dobrá paměť. Premiéry inscenace od současného německého dramatika Rolanda Schimmelpfenniga **ČERNÁ VODA** úspěšně proběhly v pátek 16. 6. a v neděli 18. 6.

Z recenze Jany Machalické pro Lidové noviny (23. 6.): „Poslední premiéra Studia Ypsilon je dosti netypická, jde o pevný text německého autora Rolanda Schimmelpfenniga *Černá voda*, který nastudovala Tereza Řihová s mladší částí souboru... [Hra] je utkaná z monologů postav, sebereflexí, polcitů a komentářů. Je to svět křehký, který střídavě naráží na realitu. Zároveň se tu prolínají časové roviny, minulost se vynořuje z myšl postav, a je to minulost plná někdejší touhy a nadějí, které se ve zpětném pohledu jeví pošestlé, skoro i naivní, idealistické. Právě tato konfrontace s minulostí je vlastně výpovědí hry, to, že v určitém bodu života už není cesta zpátky, zavře se jako hladina tmavé vody. Nelze se vracet, i když lze třeba vykročit jinudy. Děj nás dříve vrací do jedné letní noci, kdy se na zavřeném koupališti sejdou dvě skupiny mladých lidí z odlišných sociálních vrstev, zlatá mládež a potomci tureckých přistěhovalců, což je pochopitelně vázané na německou realitu, ale není to důležité, tady jde spíše o nesourodost, která se rychle vytratí. Skupinky se spřátelí a společně putují nočním městem a objevují sebe, své emoce, animozity, trápení, plány. Sní a nechají se unášet kouzlem okamžiků. Dalo by se říci, že mladá režisérka se spolehlavě hlavně na text, na šestici herců a emoce, které se vzrušeně přelévají mezi ztracenými a možná znovu nalezeným časem. Herci (Petr Vršek, Markéta Plánková, Kryštof Mende, Paulína Labudová, Barbora Skočdopolová a Jan Večeřa) nejenom dokážou přesvědčivě proloupit nesnadný a poněkud rozříznutým úvodem, kdy se divák úplně neorientuje (na což je v duchu ypsilonovské hravosti úvodem upozorněn dramaturgem), ale postupně doslova z něho stvoří vztahy a situace, které mají své napětí a energii. Text plyne a zprvu není úplně jasné, kam vlastně všechno směřuje, pak se ale ukáže, že se někdejší minulost střídá se současností, že to, co se odehrálo kdysi v letní noci, je už dvacet let zpátky, někdejší mladík z dobře situované rodiny Frank se má stát nejmladším ministrem vnitra a Leila, do které se tehdy zamiloval, pořád trčí ve své čtvrti a starém bytě a pracuje v supermarketu (...). *Černá voda* v Ypsilonce je jasná inscenace prozrazující mimo jiné ženskou citlivost a schopnost uchopit abstraktní látku obrazovými prostředky bez ilustrací a popisnosti, zároveň si bere i něco ze známé hravosti tohoto divadla.“

OHLEDNUTÍ ZA NEOPAKOVATELNOU UDÁLOSTÍ, KTEROU BYL 29. 5. 2023 KLAVÍRNÍ RECITÁL TOMÁŠE VIŠKA JEŠTĚ JE MI 56 POZPÁTKU

O jediném představení v příležitosti životního jubilea vynikajícího pianisty a také muzikantského herce neherce Tomáše Viška, kterého na jevišti Studia Ypsilon vidáme pravidelně už několik let v inscenacích *Kostky jsou vrženy* a *Spálená 16*, bylo napsáno: „Tomáš Višek je nejen výborný klavírista a neúnavný průzkumník skrytých zákoutí klavírní literatury, ale také člověk obdařený mimořádným smyslem pro humor. V úterý 30. května 2023 oslavil své šestašedesátiny. Den předtím, v pondělí 29. května, vystoupil ve Studiu Ypsilon (s nímž řadu let spolupracuje) na recitálu nazvaném *Ještě je mi 56 pozpátku*. Ten název vypadá trochu jako rébus, ale je to rébus lehce rozluštitelný: klavírista tím chtěl připomenout, že pondělek 29. května je posledním dnem, kdy je mu ještě pouhých pětadesát. Svůj postnarozenočinový recitál pojal Višek jako one man show – předvedl se v něm totiž nejen jako pianista, ale také jako skvělý „bavič“ s pozoruhodným komediálním talentem. Ve fraku, s červeným motýlkem a s kopretinou v klopě si celý večer sám uváděl a doslova sršel humorem a energií. V nesmírně pestrém programu nabídl svému publiku (divadlo bylo vyprodané do posledního místa) osmnáct skladeb natolik různorodých, že pro ně jen těžko budeme hledat společného jmenovatele. Pět autorů reprezentovalo hudbu devatenáctého století. Ale „vážně“ mohli posluchači brát vlastně jen slavnou Dvořákovu *Humoresku Ges dur op. 101/7*. Všechny ostatní skladby byly víceméně rarity. V Lisztově koncertní fantazii *Hussitenlied* (Husitská píseň) S 234 má klavírista sice plné ruce práce – a Višek

ji hrál opravdu výtěžně – ale skladba sama přílišnou duchaplností neoplyvá. Chopinovou *Mazurkou C dur op. 7/5*, v níž autor předešpsal, že se má hrát „senza Fine“ (tj. bez konce), zahájil Višek druhou polovinu svého recitálu – a hrál tuto skladbu skutečně stále dokola, dokud se všichni diváci neusadili znovu na svých místech. K provedení melodramu *Uzený slaneček* od zapomenutého českého skladatele Karla Bendla si Višek pozval na pódium Romana Janáka. *Uzený slaneček* je parodií na „vážný“ či dokonce „strašidelný“ melodram a Roman Janáček v něm přímo exceloval. S interpretací *Slovněcké tarantely* Alexandra Dargomyžského Viškovi pomohla Táňa Čadová, věrná fanyanka Ypsilonky. Tato sympatická dáma, přestože – jak se sama přiznala – nikdy nehrála na klavír, brilantně zvládla v této skladbě part sekundu. Nutno dodat, že autor od sekundisty vyžaduje jen jedině: aby při pravidelném ostinátním střídání „velkého A“ a „malého a“ udržel pevný rytmus. Zajímavý byl Viškův výběr hudby 20. a 21. století. Z tvorby Jaroslava Ježka všichni známe především písničky pro Osvobozené divadlo. Višek však nabídl posluchačům skladatelovy neznámé *Variace na lidovou píseň* (O *Humoresce* Rodiona Ščedrína klavírista posluchačům prozradil, že ji vnímá jako rozhovor poníženého podlézavého ruského muzika a nadutého ruského policisty. A zahrál tuto skladbu tak, že jsme viděli tyhle dvě nesympatické postavky žít před sebou. Mimořádně významné místo měla ve Viškově recitálu kompozice nazvaná *Žár zapadajícího slunce v předtuše noci*. Skladba pochází ze čtyřručního cyklu *Lekniňy*, který napsala Viškova manželka Jindra Nečasová Nardelli. Tomáš a Jindra se samozřejmě také ujali jejího provedení – a byla radost sledovat, jak jim to spolu hezky hraje. Hojně byl ve Viškově recitálu zastoupen jazz, či přesněji „lehčí“ múza vůbec. Z jazzové *Partity* Erwina Schulhoffa zahrál klavírista čtvrtou část, nazvanou *Tempo di Fox a la Hawaii*. Zvláštní pozici zaujímala v programu Schulhoffova skladbička *Trara* z cyklu *Ostinato*, která je sice plná synkop, ale ty evokují spíše moravský folklór než jazz. Z tvorby jihočeského skladatele Josefa Koreše zazněly na koncertě dva čtyřruční kousky: *Ministep* a *Malý rock'n'roll*. Višek si obě zahrál spolu s dvěma hudebníky Ypsilonky Dominikem Renčem. K vrcholům Viškova recitálu patřilo provedení první věty z *Klavírní sonáty* Michaela Kocába, kterou Višek premiéroval v roce 1976, v době svých studií na HAMU. Autor byl v hledišti osobně přítomen a Višek ho pozval na pódium ke krátkému neformálnímu rozhovoru. Jak se večer chýlil k závěru, předkládal Višek publiku hudební výtvoře stále originálnější a extravagantnější. Z cyklu *Compositions 1960*, který vytvořil americký skladatel La Monte Young, uvedl Višek číslo 7. Autor v této skladbě žádá po interpretovi, aby zahrál dvojzvuč „malé h – fis“ a „držel ho hodně dlouho“. Tomáš Višek držel ten dvojzvuč naprosto přesvědčivě a inspirovaně. V *Solfeggiu parlante pro tři hlasy* a *Klavír italského skladatele Paola Castaldiho* vystoupil Tomáš Višek dokonce jako zpěvák. Zpěváci jsou v této skladbě předepsáni tři – s Viškem v ní účinkovali ještě Martin Bohadlo a Jan Bradáč. Háček je v tom, že „zpěváci“ nezpívají, ale jen souběžně recitují tři různé texty. Ke klavíru tu zasedl místo Viška Dominik Renč. Klavírista má ovšem v této skladbě jen jediný úkol: před jejím začátkem zahraje „ááá“, aby si „pěvci“ naladili hlas – ale pak už se kláves ani nedotkne. K provedení skladby *Udeřily mrazy*, kterou „zkomponoval“ Jan Rychlík, byl dokonce angažován orchestr. Vedle dvou pianistů hrajících na čtyři ruce (k Viškově se opět připojila jeho manželka) a něm figurovala ještě flétna, harmonika, klarinet, dvojce housle a bicí. Na všechny tyto nástroje hráli herci Ypsilonky. Mrazy v podání tohoto orchestru udeřily skutečně krutě – v jediném akordu C dur. A byla to opravdu rána. Svůj recitál uzavřel Višek skladbou, kterou hraje opravdu bezkonkurenčně: slavným *Bugatti stepem* Jaroslava Ježka. Po jejím doznění povstalo publikum ke standing ovation. Bylo to nejen ocenění Viškova pianistického umění, ale také – a možná především – poděkování za večer plný dobré nálady.“ (Věroslav Němec, *Harmonie*, 1. 6.)

Tomáš Višek začíná hrát. Vedle nahoře se svým spolutáčkem Michaellem Kocábem.

SLYŠELI JSTE?

Proč začínáme psát dvě čísla 59 a 60? Zatímco první odkazuje na to, kolik let uplynulo od první premiéry Studia Ypsilon (1964), druhé jubilejní se vztahuje k datu jeho založení v roce 1963. ●●● Český Rozhlas Liberec připravil u příležitosti 60. výročí založení Studia Ypsilon seriál, který očima pamětníků připomněl začátky Ypsilonky právě v Liberci. Všechny pět dílů **Seriálu týdne pod Ještědem**, kde vzpomínají také principál Jan Schmid a herci Jiří Lábus a Václav Heiřus, bylo poprvé odvysíláno 22. 4. ●●● Krásné kulaté narozeniny oslavil 25. 5. **Miroslav Kořinek**, hudební skladatel, korepétitor, herec a dlouholetý člen našeho divadla. Na CT Art byl při této příležitosti uveden týž den ve 22:20 pořad *O lásce* z cyklu *Ypsilonka se baví* (1978). ●●● Vyhášení vítězů letos již 9. ročníku soutěže **Srdce s láskou darované** proběhlo v pondělí 29. 5. tradičně v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, kde divadlo skvěle zastoupil Jan Onder, Jiřina Vacková a Ondřej Zich. Také letos zasedali v odborné porotě herci Studia Ypsilon a ředitel divadla Jan Schmid. ●●● **Pavel Nový** získal ocenění Zlatý střevíček, které si 1. 6. převzal na 63. ročníku Zlín Film Festival za celoživotní přínos kinematografii pro děti a mládež. ●●● Režisérka Tereza Řihová a herečka Markéta Plánková byly 22. 5. pozvány do pořadu CT Sama doma, aby představily novinku **Černá voda**. Dramaturg Patrik Boušek o nové inscenaci promluvil v den premiéry 16. 6. na ČRo Plus a v pořadu *Mozaika* na ČRo Vltava. Reportáž z veřejné generálky, která se konala 15. 6., odvysílala Praha TV 19. 6. ●●● V pondělí 17. 7. ve 20:15 odvysílala CT Art záznam kulturní kmenové inscenace **Praha stověžatá**. ●●● Na stránkách Studia Ypsilon zpřístupňujeme **virtuální interaktivní mapu ke kmenové inscenaci Spálená 16**, která je součástí našeho projektu *Divadlo jako druh poznání*, který se podařilo realizovat s podporou MK ČR a EU.

OHLESLY

NA ZPRAVODAJ SWING SE VRACÍ, SPÁLENOU 16, ČERNOU VODU
Vážení a milí, **děkujeme velice za Zpravodaje**, program představení a za vše. Ocenuji velice vaše divadlo a takřka rozkošnou nabídku programů. Držím vám všem palce (*Josef Platz*, 2. 5.) ●●● Byl jsem na *Swingu* a byl jsem překvapen, jak mě to nadchlo a vzalo do **zážitkové sféry**. (*František Lukáš*, 25. 5.) ●●● **Byli jsme nadšení. Spálená 16** je jedno z nejlepších divadelních představení, které jsme kdy viděli. Děkuji za skvělý zážitek! (*kub.iva*, 28. 5.) ●●● Myslím si, že *Černá voda* je velmi **důležitá novota**, která má v tomhle kulturním světě své místo, a ještě větší místo má právě u vás, v jedné z mála posledních volnoomyšlenkářských scén u nás. Děkuji za tohle představení. (Tomáš Vonšovský, 20. 6.)

MALÁ GLOSA ZE SVĚTA KNIHY PRAHA '23

Ve dnech 11. až 14. 5. jste nás mohli zastihnout na 28. ročníku Mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu **Svět knihy Praha**, kterého se už léta rádi účastníme. Zájem o náš stánek nás velmi potěšil. Autogramy s úsměvem rozdávali Jiří Lábus, Jaroslava Křetšmerová, Markéta Plánková, Jan Jiráň, Barbora Skočdopolová, Petr Vršek, Arnošt Goldflam a Jan Schmid.

Již potřeří se zapojujeme do celorepublikové susedské slavnosti **Zažít město jinak**, která se koná v sobotu **16. 9.**, letos s podtitulem „Hodme ulice do gala“. Součástí našeho doprovodného programu bude odpoldní tematická poznávací procházka *Spálenou ulicí* a okolím, v podvečer *Tančírna s Janem Onderem* a nakonec večerní představení *Varieté Freda A*.

Cabaret Caletour / PLEJTŮVÁK / 8. října v 19.30 hod. na Malé scéně Studia Ypsilon / Komédie Milana Šotka o boji o sedm obratlů / režie: M. Šotek
Divadlo VOSTOŠ / SLZY OŠLEHANÝCH MUŽŮ / 22. října v 19.30 hod. na Malé scéně Studia Ypsilon / Osudový příběh neúspěšnějšího českého lyžaře Bohumila Hanče a jeho přítele Václava Vrbaty. / režie: O. Cihlár

ŽÁJEZDY ŽÁJEZDY ŽÁJEZDY
Škola Ypsilon 6. října v Jablonci nad Nisou v 9.30 a 10.45 hod.
Kostky jsou vrženy 16. října v Hradci Králové v 19.00 hod.

09 2023 Ypsilononlineka 10

HRAJE

14. čt	13.00	ZAHÁJENÍ SEZONY V PASÁŽI	
	19.30	Spálená 16	Divadlo
15. pá	19.30	Škaredá středa	Divadlo
16. so	18.00	Tančírna s Janem Onderem	Malá scéna
	19.30	Varieté Freda A.	Divadlo
18. po	19.30	Rusalka nejen podle Dvořáka	Divadlo
19. út	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
20. st	19.30	Sen noci svatojánské, jak se nám zdá	Divadlo
21. čt	19.30	Černá voda NOVINKA	Divadlo
22. pá	19.30	Pánská šatna	Divadlo
25. po	19.30	Sežeňte Mozarta!	Divadlo
26. út	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
27. st	19.30	Černá voda NOVINKA	Divadlo

1. ne	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
2. po	19.30	Proměna aneb Řehoř už toho má dost	Malá scéna
3. út	19.30	Spálená 16	Divadlo
4. st	19.30	Černá voda NOVINKA	Divadlo
5. čt	19.30	Pánská šatna	Divadlo
8. ne	19.30	Cabaret Caletour: Plejtvák	Malá scéna
9. po	19.30	Babička se vrací	Divadlo
10. út	19.30	Národní tragédie aneb Překrásný nadhasič pražský	Divadlo
11. st	19.30	Vratká prkna	Malá scéna
12. čt	19.30	Škaredá středa	Divadlo
13. pá	19.30	Sen noci svatojánské, jak se nám zdá	Divadlo
17. út	19.30	Let do nebe není pro děti aneb Fata morgana	Divadlo
18. st	19.30	Rusalka nejen podle Dvořáka	Divadlo
20. pá	19.30	Sen noci svatojánské, jak se nám zdá	Divadlo
22. ne	19.30	VOSTO5 Slzy ošlehaných mužů	Malá scéna
23. po	19.30	Černá voda NOVINKA	Divadlo
24. út	19.30	Drama v kostce	Malý sál
25. st	10.00	Hudbajky	Malá scéna
26. čt	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
27. pá	19.30	Pánská šatna	Divadlo
30. po	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
31. út	19.30	Slavné narozeniny a my aneb Večerní jazz je lásky čas MIMORÁDNÁ událost!	Divadlo

OBCHODNÍ CENTRUM STUDIA YPSILON – PASÁŽ OLYMPIC
www.ypsilonka.cz, e-mail: obchodni@ypsilonka.cz

Obchodní oddělení, denní pokladna – 702 290 811, 224 054 333, 224 054 090
otevřeno pondělí–pátek 9.00–18.00 hod.

Večerní pokladna – 702 290 811
otevřena v den konání představení 18.15 – 19.30 hod.

Vstupenky lze koupit či rezervovat: osobně, telefonicky, e-mailem nebo on-line (www.ypsilonka.cz – program a nákup).

Platba je možná: hotově, kartou, on-line, fakturou a dárkovými poukazy.

Vrácení a výměna vstupenek je možná pouze v případě změny nebo zrušení představení, a to stejným způsobem, jakým byly vstupenky zakoupeny – bližší informace v této souvislosti sděluje obchodní oddělení, více naleznete také na webových a facebookových stránkách Studia Ypsilon.

Divadelní klub je otevřen po–pá 9.00–23.00 hod., so–ne hodinu před představením a po představení do 23.00 hod.

Změna programu vyhrazena

Roland Schimmelpfennig

ČERNÁ VODA

Dvě nesourodé skupiny mladých lidí, které se jedné letní noci vkradly na bazén, mají jedinečnou možnost zjistit, jestli jsou jejich osudy pevně dané, nebo spíš tekuté proměnlivé. Během jednoho deštivého večera se vynoří vzpomínky na letní noc před dvaceti lety, na to, co přinesla a co mohla přinést. Voda proudí kolem, neuchopitelná přírodní síla dávající život i strhávající do neproniknutelných hlubin. I sny mají své hranice / hraji: P. Labudová, M. Plánková, B. Skočdopolová, K. Mende, J. Večeřa, P. Vršek / režie: T. Řihová / výprava: J. Hauskrechtová / hudba: M. Štrunc / dramaturgie: P. Boušek / premiéry: 16. a 18. 6. 2023

Jan Schmid a kol.

SLAVNÉ NAROZENINY A MY aneb Večerní jazz je lásky čas

(původně jednorázové představení, které se pro velký úspěch opakuje a stává se repertoárovým číslem)
Improvizovaný večer plný jazzu a vtipných historek nejen s květinovými, ale i dalšími oslavenci, které spojuje láska k hudbě. Benny Goodman, Irving Berlin, Fred Astaire a jiní velikáni v podání Jakuba Šafra a jeho Tria, Jitky Vrbové, Jiřího Korna, Jiřího Štědróně, Jaroslavy Kretschmerové, Jana Jiráňe, Miroslava Koříňka, Tomáše Víška, Prime Time Voice v sestavě Dája Šimíčková, Marta Marinová, Taťána Roskocová, a dalších vynikajících hudebníků. Večerem provázejí hudební publicista Aleš Benda, režisér Jan Schmid, Jan Jiráň a Petr Vacek. / hraji: herci Studia Ypsilon a hosté / koncepce a režie: J. Schmid / spolupracovali: A. Benda, M. Tichý, E. Kulová, O. Zicha / premiéra: 26. 5. 2022

Arnošt Goldflam

LET DO NEBE aneb Fata morgana

V této bláznivé době při mně stůj, zpívá se v jedné písni. A když je to tak, pak taký občas děláme bláznivé věci. A tak se Arnošt Goldflam rozhodl připravit scénář ze svých oblíbených autorů K. Poláčka, I. Wernische, D. Charmse a též z jedné své aktovky. Jsou to věci vesměs žertovné, hravé, trochu bizarní, s lehkým podtónem smutku. Také malá podivná operka, několik hravých písní i hudební podkresy. Živá hudba i zpěv, herecké exhibice, Trošku absurdní, nepřítliš uctivé, crazy. / hraji: P. Nový, O. Navrátil, P. Vršek, B. Skočdopolová, P. Labudová, J. Bradáč, V. Soumarová, K. Mende, J. Vacková, D. Renč / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba: D. Renč / premiéry: 4. a 6. 3. 2022

William Shakespeare

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ, JAK SE NÁM ZDÁ

(poněkud i jako Svátek osla)
Nejhranější komedie největšího dramatika všech dob. Hra o bláznivých proměnách lásky, které se můžeme smát, zoufat si, nebo se z ní radovat. Přijďte se naočkovat láskou, a přitom se skvěle pobavit. / hraji: P. Vršek, R. Rychlá, J. Bradáč, P. Labudová, K. Mende, B. Skočdopolová, J. Vacková, V. Soumarová, P. Nový, J. Večeřa, L. Loubalová, M. Bohadlo, M. Novotný / režie: M. Tichý / výprava: O. Zicha / hudba: D. Renč / projekce: E. Bartoš / pohybová spolupráce: B. Skočdopolová / dramaturgická spolupráce: J. Etlík / premiéry: 3. a 5. 12. 2021 / inscenace je bez pauzy

Iva Peřinová

NÁRODNÍ TRAGÉDIE ANEB PŘEKRÁSNOU NADHASIČ PRAŽSKÝ

Příběh je inspirován skutečnou událostí, požárem Národního divadla. Tragédie! Co čert nechce, vzdá se toho znamenitá komedie, ve které se zřetelně zrcadlí i česká povaha. Zároveň hodné muziky! / hraji: J. Vacková, V. Helšus, K. Mende, M. Novotný, M. Janouš, L. Loubalová, R. Rychlá, M. Bohadlo, L. Přichystalová nebo P. Labudová, V. Soumarová, J. Bradáč, J. Večeřa, D. Renč / režie: P. Oravec / výprava: O. Zicha / hudba: M. Kořínek / hudební spolupráce: D. Renč / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 10. a 14. 9. 2020

Jan Schmid

SPÁLENÁ 16

Svět je nám dnes otevřen, zato doma se už ani pořádně nevyznáme. Místo, na němž stojíme, má své dějiny. Dům, v němž hrájeme, má své fluidum, už si něco zažil jako i celá ulice a my nevíme, na co z toho třeba navazujeme. Takové otázky si klademe. / hraji: J. Jiráň, R. Janál, J. Synková nebo P. Labudová, P. Vršek, L. Přichystalová nebo R. Sittová, J. Mrázik, P. Nový, M. Bohadlo, M. Janouš, A. Goldflam, J. Vrbová, B. Skočdopolová, J. Vacková, K. Mende, R. Rychlá, L. Loubalová, J. Večeřa, J. Bradáč, V. Soumarová, T. Víšek, D. Renč, J. Noha, P. Hasman, F. Uhlíř a P. Koura / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudební adaptace: M. Kořínek, J. Krček, D. Renč / projekce: E. Bartoš / dramaturgie: J. Etlík / premiéry 10. a 12. 12. 2019

Jan Bradáč, Kryštof Mende

HUDBAJKY

aneb Skrytý život nástrojů
Již dlouho převládá názor, že nástroje mají duši. Je téměř faktem, že mají svůj charakter a dlouhé příběhy. Většina hráčů vám potvrdí, že dokonce umí trápit lidi. Je znepokojující, že mají něco za lubem! Pojďte se tomu společně dostat na kobyliku! / hraji: J. Bradáč, K. Mende / režie a hudba: J. Bradáč, K. Mende / výprava: O. Zicha / premiéra: 15. 1. 2019 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

SLAVNÉ NAROZENINY A MY aneb Večerní jazz je lásky čas

Jan Schmid

VARIÉTÉ FREDA A. aneb Chytání větru

Tanečník hudební divadlo. Přišli jsme na to, že slavný americký tanečník Fred Astaire, kterého v Ypsilonu hraje a zpívá Jan Onder, má kořeny v Praze. Naši hlavní inspirací jsou vzpomínky Astaireovy taneční partnerky Ginger Rogers. Zni zde mnoho slavné muziky. Zkrátka vydáváme se po opomíjených cestičkách, když ty hlavní jsou už tak vyšlapané. / hraji: J. Onder, J. Synková nebo D. Batulková, B. Skočdopolová, O. Navrátil, P. Vršek, K. Kikinčuková nebo V. Soumarová, P. Nový, R. Rychlá, M. Bohadlo, K. Mende, J. Bradáč, M. Janouš, J. Vacková, J. Večeřa, R. Mrázik, J. Noha, D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudební adaptace: V. Sránek a D. Renč / choreografie: J. Onder / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 12. a 15. 1. 2017

Franz Kafka, Arnošt Goldflam

PROMĚNA aneb Řehoř už toho má dost (variance na téma)

Řehoř Samsa pracoval, živil rodiče a sestru a jednoho dne už ho to přestalo bavit. Franz Kafka ho proměnil v brouka, nepotřebný hmyz, ale my jsme to vzali jako polodělní a zpracovali jsme to po svém, ovšem v úctě a s láskou! Ovšem pozor! O brouka převapivě nepřijdete! / hraji: P. Vršek, J. Kretschmerová, O. Navrátil, P. Labudová, D. Šváb, B. Skočdopolová, K. Mende, M. Bohadlo a J. Vacková / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Buzzi / dramaturgie: J. Etlík / premiéry 5. a 7. 6. 2015 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Wolfgang Amadeus Mozart, Jan Schmid

SEŽEŇTE MOZARTA! Hudební kratochvíle kolem flétny, která je kouzelná

Trochu opravdová senzace. Rituální komedie. Hudební divadlo s výsostným objemem, jenž souvisí se vznikem opery Kouzelná flétna. Jak to tenkrát bylo a kdo za vším stál, kdo nejspíš vyprovokoval W. A. Mozarta k napsání několika uměleckých hrotných, jež zůstávají nezapomenutelné pro příští časy a jsou srovnatelné vždy s tím nejlepším. / hraji: R. Janál, P. Vršek, J. Korn, J. Synková nebo M. Málková, M. Srůmová nebo J. Šrejma Kačírková, O. Navrátil, J. Jiráň, P. Labudová, P. Nový, L. Loubalová, K. Kikinčuková nebo V. Soumarová, P. Nový, R. Rychlá, K. Mende, M. Kořínek a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 18. a 19. 1. 2015

Jan Schmid

ŠKAREDÁ STŘEDA aneb Teta z Halifaxu

Trochu zběhlá komedie o absurdnostech dnešního života. Příběh dvou rodin, který se proplete a řeší se groteskně nesmyslným nápadem. Jenomže ono je vždycky všechno trochu jinak a blbost se stěhuje. ... a hodně se muziciuje a zpívá. V jedné vile se sejdou: J. Lábus, J. Synková nebo L. Loubalová, M. Dejdar, R. Rychlá, M. Bohadlo, O. Navrátil, J. Vacková, P. Labudová nebo M. Málková, M. Janouš, L. Malkina a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudba a hudební adaptace: M. Kořínek, M. Bohadlo a D. Renč / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 26. a 28. 4. 2013

Studio Ypsilon

PÁNSKÁ ŠATNA aneb Improvizace v Ypsilonce

Uspěšné písničky, feči, atrakce a nápady. Pohled klíčovou dírkou do pánské šatny ypsilonových herců. Spontánní atmosféra, improvizací nápady, jedinečné propojení herců a diváků i trochu kolegiální škodolibosti. / hraji: M. Dejdar, J. Lábus, J. Jiráň, P. Vacek, M. Janouš a P. Hojer / režijní vedení a výprava: M. Dejdar / premiéra: 12. 11. 2012

Arnošt Goldflam

VRATKÁ PRKNA

Groteska maličko zlá, ale snad ne bez lásky. Herecký svět i život zmenšené do divadelního vzorku, lehce ironický, ale i sebeironický pohled venku či zevnitř. / hraji: J. Lábus, J. B. Skočdopolová, P. Vršek, D. Šváb, L. Loubalová, R. Mrázik, B. Skočdopolová nebo J. Vacková a M. Bohadlo nebo M. Chloupek / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Potoček / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 8. a 10. 4. 2011 / inscenace se hraje na Malé scéně SY

Božena Němcová, Arnošt Goldflam

BABIČKA SE VRACÍ

Čili Vybásněná a pravdivá
Babiččin příběh ve třech variantách, jak ho viděla Božena Němcová, jak se s největší pravděpodobností skutečně udál a jak ho vidíme dnes. / hraji: J. Synková nebo M. Sajdová, J. Lábus, L. Malkina, P. Nový, J. Jiráň, J. Vacková, B. Skočdopolová, L. Loubalová, J. Stefičková, R. Sittová, P. Vršek, M. Janouš, K. Mende, M. Bohadlo a D. Renč / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudební adaptace: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 11. a 12. 3. 2010

Jiří Havelka a kol.

DRAMA V KOSTCE, POKUS 2 – Mysterium skutečnosti

Divadlo je vždy něco mezi barem a estetickým tvarem. Jenomže hranice divadla a baru přestaly být zřetelné. / hraji: P. Vršek, J. Vacková, D. Šváb, A. Polák a M. Bohadlo / režie: J. Havelka / výprava: V. Němeček / kostýmy: J. Smetanová / dramaturgie: O. Chlář / premiéra: 4. 4. 2008 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Antonín Dvořák, Jaroslav Kvapil, Jan Schmid

RUSALKA NEJEN PODLE DVOŘÁKA aneb Kdo je stará Háta?

Ypsilonka travestie na téma romatického světa mytických postav i komplikovaného světa lidí. / hraji: J. Lábus, B. Skočdopolová, M. Dejdar, J. Synková nebo M. Plánková, L. Loubalová, P. Vacek, J. Jiráň, O. Ruml, P. Vršek, Z. Měsíčková, J. Stefičková, R. Rychlá, J. Bradáč, J. Vacková a M. Kořínek / režie: J. Schmid / scéna: M. Melena / kostýmy: J. Sováková / hudební úprava a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 28. a 30. 3. 2003

Boris Vian

HLAVA MEDÚZY

Nejvseselší hra o impotenci, jakou si lze představit. Znamenitá groteskní komedie milostných vicíuherníků. / překlad: E. Kulová a J. Etlík / hraji: J. Lábus, J. Kretschmerová, P. Vacek, M. Janouš a M. Kořínek / režie a úprava: M. Lasic / výprava: M. Melena / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlík / premiéry: 2. a 4. 2. 1996 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Ředitel: Jan Schmid
Vedoucí ekonom: Blanka Pechová
Art Manager: Ondřej Zicha
Theatre Curator a redakce zpravodaje: Eva Kulová
Vedoucí provozu: Zuzana Měsíčková
Produkce: Kateřina Kovandová
Tajemnice souboru: Marína Čerbačeská
Kresby a grafická úprava: Jan Schmid / Jiří Hladovec
Tisk: Optys
foto: J. Černocho, D. Dostál, P. Chodura, E. Kulová, archiv divadla

Studio Ypsilon
Spálená 16, 110 00 Praha, telefon: 224 053 201, 224 054 333
e-mail: ypsilonka@ypsilonka.cz, produkce@ypsilonka.cz

